

KRYTERIA PRZYNALEŻNOŚCI DO STOWARZYSZENIA ŻYWY RÓŻANIEC

Statut Stowarzyszenia Żywy Różaniec, zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu Polski w dniu 22 czerwca 2012 r. i zatwierdzony w nowym brzmieniu w czasie 393 Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski w dniu 11 października 2022 r. określa, czym jest ta modlitewna wspólnota, jaka jest jej duchowość i struktura organizacyjna oraz jakie są zadania jej członków. W oparciu o ten statut Zarząd Żywego Różańca, odpowiadając na pojawiające się pytania, przygotował „Kryteria przynależności do Żywego Różańca”. Są to trzy obszary zaangażowania członków róż różańcowych: osobisty, wspólnotowy i apostołski.

Osobista modlitwa i formacja

Członek Żywego Różańca odmawia każdego dnia jeden dziesiątek różańca. Modlitwę łączy z rozważaniem tajemnicy różańcowej. Jedną tajemnicę rozważa przez miesiąc, potem zgłębia następną.

Wypełniając to zadanie, stara się również o systematyczną formację. Uczestniczy w życiu sakramentalnym Kościoła, podejmuje osobistą lekturę duchową, bierze udział w rekolekcjach oraz w innych spotkaniach formacyjnych.

Przynależność do wspólnoty

Istotną cechą Żywego Różańca jest jego wymiar wspólnotowy. Przez łączność z innymi wzbogaca się modlitwa i apostołstwo każdego. Należy z wielką troską dbać o braterskie więzy z członkami róż, a także o jedność z szerszą wspólnotą wierzących i jej pasterzami.

– *Przynależność do wspólnoty modlitewnej.* Członek Żywego Różańca należy do dwudziestoosobowego zespołu (róża lub koło), który jest kierowany i animowany przez zelatora lub zelatorkę.

– *Przynależność do wspólnoty lokalnej.* Najczęściej róże posługują we wspólnocie parafialnej. Duszpasterską opiekę nad nimi sprawuje proboszcz lub wyznaczony przez niego kapłan. Róże, których członkowie pochodzą z różnych parafii, poddają się duszpasterskiej opiece kapłana tej parafii, do której należy zelator lub zelatorka danej róży.

– *Udział w spotkaniach wspólnotowych.* Członkowie każdej róży, w miarę swoich możliwości, uczestniczą w comiesięcznych spotkaniach formacyjnych, w czasie których dokonuje się wymiana tajemnic różańcowych. Spotkania te gromadzą członków wszystkich róż w kościele parafialnym lub odbywają się

w gronie poszczególnych róż w domach. Ważnym przeżyciem wspólnotowym są również pielgrzymki Żywego Różańca.

Zaangażowanie apostołskie

Członkowie Żywego Różańca włączają się w apostołską posługę Kościoła. Czynią to najpierw przez modlitwę, polecając Bogu intencje wskazane przez Ojca Świętego, zarówno stałe (prośba o pokój na świecie oraz o błogosławieństwo dla rodzin) czy wskazane na dany miesiąc (papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy), jak i te związane z ważnymi wydarzeniami dziejącymi się w świecie. Swoją modlitwą ogarniają oni również intencje polecane przez biskupów i duszpasterzy, a także inne intencje bliskie ich sercu.

Szczególnym zadaniem apostołskim podejmowanym przez Żywy Różaniec, zgodnie ze wskazaniem założycielki, sługi Bożej Pauliny Jaricot, jest troska o wsparcie misyjnego dzieła Kościoła. Wraz z modlitwą członkowie Żywego Różańca składają ofiarę na cele misyjne.

Apostołska postawa członków róż wyraża się również czynnym udziałem w życiu wspólnoty parafialnej. Wspierają oni wszystkich duszpasterzy i parafian modlitwą, uczestniczą w liturgii i nabożeństwach, troszczą się o chorych i ubogich, pomagają innym lepiej poznać i umiłować modlitwę różańcową, angażują się w dzieła wskazane im przez duszpasterzy.